Anul VI. Nr. 22. Cluj, Duminecă, 7 Iunie 1931

3 Lei exemplarul

Chemarea Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:
Pe un an.....Lei 200·—
Pe un jumătate an.....Lei 100.—
Autorităţi şi instituţiuni.....Lei 500·—
In streinătate dublu.

ANUNŢURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC LA ADMINISTRAŢIA ZIARULUI CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Cluj, Strada Regina Maria No. 36. Telefon 7-60.

Trăiască M. Sa Regele Carol II.

6—8 Iunie 1930

„A sosit! Era de mult şi de mulţi aşteptat! Ţăranii întrebau când îl aduceţi pe fiul de împărat. Adevărul a trebuit să triumfe".

„Prinţul Carol s'a întors în ţara pe care a iubit-o cu aceeaşi dragoste, şi care ca în vremuri de grea cumpănă îşi pune toată încrederea în El, strigând din tot sufletul: bine aţi venit!"

Aşa scriam în ediţia specială a „Chemării" din noaptea de 6—7 Iunie 1930, în prima gazetă din România care a vestit evenimentul milioanelor cari îl iubiau şi puţinilor cari îl urau.

Ţara în covârşitoarea ei majoritate simţea prin raţiune şi sănătosul ei instinct de conservare că trinitatea regenţei este lipsită de autoritatea necesară

M. Sa REGELE CAROL II.

pentru conducerea unui Stat. Armata era lipsită de un şef; unii generali se visau în rolurile lui Pangalos, partidele politice erau lipsite de regulatorul imparţial, atât de necesar bunei evoluţii a unui Stat.

Un an de domnie a trecut, poate suntem încă prea aproape de evenimente, pentru a putea judeca cu deplină obiectivitate însemnătatea celor petrecute.

Un adevăr fundamental se desprinde însă clar: Statul, încolţit între Rusia sovietică şi alţi vecini puţini prietenoşi, şi-a primit şeful necesar: are un domnitor, care este deasupra tuturor şi domneşte peste toţi. Şi importanţa acestui adevăr îl simt şi massele largi ale poporului. Oricât de îngrijoraţi ar fi de criza economică grea ce apasă pe umerii lor, ţăranii izbucneau în cursul campaniei electorale în urale de „să trăiască" la auzul numelui Regelui Carol II-lea. „Bine aţi făcut că L'aţi adus înapoi", erau cuvintele de ratificare populară al actului restauraţiei, săvârşit în 8 Iunie de parlamentul liber şi curat ales. Vox populi, vox dei.

Regele domneşte, nu guvernează; iar dacă guvernanţii comit greşeli, Domnitorul va şti să facă să se îndrepte greşelile mâine, de către aceia cari se dovedesc capabili de muncă constructivă.

Fie binecuvântate zilele de 6 şi 8 Iunie 1930. **CHEMAREA.**

Alegerile dela 1 Iunie

Alegerile dlui Argetoianu — căci ale poporului nu pot fi numite — s'au sfârşit în împrejurările pe cari noi, deşi am fi vrut să fim profeţi mincinoşi, le-am prăzut cu o dureroasă exactitate.

Manierele politice de-acum câţiva ani, pe cari le credeam definitiv lichidate, s'au reîncarnat subit într'o desfrânată chirurgie electorală, cu scopul precis de a extrage din capriciul urnelor, pe fericiţii aleşi ai naţiunii.

Dar cu toate manevrele încercate şi cu toată teroarea pe care a deslănţuit-o, mai ales în Vechiul Regat, guvernul actual în loc de un căpătâiu de roze s'a trezit cu unul de spini.

Se cunosc pregătirile pe cari d. Argetoianu le făcuse pentru reuşita alegerilor: suspendarea legii administrative în punctele ei mai importante, suspendarea legii jandarmeriei, numirea faimosului colonel Mihaiu comandant suprem al jandarmeriei din Basarabia şi a altor electori distinşi în celelalte provincii, transferări, rechemări şi suspendări de funcţionari, ca să nu mai pomenim de alte mijloace de violare a suveranităţii populare.

Se cunoaşte de asemenea cartelul electoral pe care guvernul îl încheiase cu partidul liberal al dlui Duca, cu Saşii, cu diferite bresle şi cu o seamă de „independenţi".

După toate aceste laborioase tratative şi alianţe, d. Argetoianu se credea la adăpost de orice suprize, contând după calculele făcute, pe o zdrobitoare majoritate parlamentară.

Din urnele pătate prin furt şi teroare d. Argetoianu n'a reuşit însă să scoată pentru guvern decât 39% din totalul de voturi exprimate pe ţară.

A trebuit ca operaţiilor criminale săvârşite în provincie să le vie în ajutor „maşina de calculat" dela Bucureşti, pentru ca „popularitatea Uniunii Naţionale" să fie salvată.

A trebuit ca să fie puse la contribuţie din nou voturile morţilor şi a tuturor acelora cari s'au abţinut, pentruca guvernul dlui Argetoianu să nu fie doborât în mod ruşinos de însaşi massele populare.

In judeţul Olt de ex. desi sunt înscrişi în listele electorale 27.000 de votanţi, numărul total al voturilor s'a ridicat la 29.000, la Odorhei unde populaţia în majoritate e maghiară a ieşit întreagă lista guvernamentală, pe Valea Jiului unde roiesc câteva mii de muncitori, partidul socialist n'are nici un deputat.

In Vechiul Regat s'a întâmplat minunea minunilor ca într'un judeţ partidul naţional-ţărănesc să ia 12.000 de voturi iar în judeţul vecin să nu aibă nici voturile bărbaţilor de încredere. Operaţia e flagrantă pentru oricine înţelege că e imposibilă o astfel de fluctuaţie a încrederii populare dela un judeţ la altul vecin — ambele în aceeaş ţară şi cu aceeaşi populaţie.

Adevărul elementar ce se desprinde din aceste fapte cari nu sufăr desminţire e că **urnele s'au furat în tot locul unde s'a putut.** Dacă în unele locuri voturile naţional-ţărăniste au putut fi salvate se datoreşte eşecului suferit de agenţii dlui Argetoianu în tentativa de violare a urnei.

Conştiinţa cetăţenească a veghiat la unele secţii de votare aşa de energic încât batjocura n'a cutezat să se producă.

Aşa se explică impresionantul număr de voturi pe care, partidul naţional-ţărănesc a reuşit să-l obţină în pofida tuturor ingerinţelor şi mistificărilor.

Dacă furturilor de urne din provincie nu ar fi urmat „calculaţia" dlui Argetoianu la Bucureşti, guvernul actual ar fi trecut deja în arhivele trecutului.

Dar şi după cele întâmplate situaţia guvernului în parlament, nu e de loc înfloritoare.

Din cele 290 mandate, cuvenite „Uniunii Naţionale" trebuiesc scăzute, în primul rând, circa 90 mandate aparţinând liberalilor (80 oficial şi încă vre-o 10 anexe de liberali neoficiali ca d. Mavrodi, Maxim etc.). După această primă scădere guvernului îi rămân aproximativ 200 mandate, din care 12 Saşi şi câţiva gazetari independenţi, cari nu pot fi socotiţi printre majorităţile guvernamentale.

Rezultă clar că guvernul nu dispune în parlament mai mult decât de 180 deputaţi, dintre cari să nu uităm că fac parte şi amicii dlui Gr. Filipescu.

Omogenitatea parlamentară e şi mai bine ilustrată când ne gândim că şi între restul de deputaţi rămaşi, sunt diferite tabere, cari uşor se pot încăera: tabăra Iorga, Argetoianu, Manoilescu, etc.

Care va fi durata acestui parlament e uşor de prevăzut.

Compoziţia lui eterogenă, pe care cerbicia şi strategia electorală a dlui Argetoianu, n'au putut-o evita, marchează un zdrobitor eşec al încercărilor de falsificare a realităţilor democratice.

„Guvern de personalităţi", „guvern împotriva partidelor" şi alte formule rău mirositoare, au fost repudiate în primul contact cu aspiraţiile populare.

Alegerile din 1 Iunie au însemnat sub acest raport triumful ideii de partid în România şi implicit pronunciamentul masselor populare pentru democraţie.

Bazil Gruia.

© BCUCluj

CÂNTEC
pentru I C A.

Crânguri înflorite,
Zumzet de albine,
Zile însorite,
Nopţi diamantine...

Toate pentru tine,
Toate pentru tine...!

Talie subţire,
Crin scăldat în rouă,
Legănat de vânturi,
Parfumat de visuri,
Visuri de iubire,
— Roaua Tinereţii, —
Cântecul Vieţii...

Toate pentru mine,
Toate pentru mine...

Murmur de izvoare,
Ochii de cicoare,
Gura de rubin,

Amforă ce poartă
Miere şi venin...
Dinţi mărunţi de perle,
Zâmbet de mărgele

Toate-s ale mele,
Toate-s ale mele...

Doruri împletite 'n
Flori de liliac,
Gânduri negrăite,
Visuri netrăite,
Cântece cari tac...
Eu le port în suflet
Să-ţi urzesc în cale
Covor de petale...
— Crin şi liliac...

Toate-s ale tale,
Toate-s ale tale...!

TRAIAN IEREMICI.

RECENZII

Al. O. Teodoreanu:
„Strofe cu pelin de Mai contra Iorga Neculai"

E titlul unui simpatic volumaş de 106 pag., apărut mai în zilele trecute în editura Viaţa Românească, Bucureşti. Talentatul *Al. O. Teodoreanu* zugrăveşte în cele mai reuşite culori personalitatea marelui nostru savant, istoric şi prim ministru *Nicolaie Iorga*. Volumaşul începe, în loc de prefaţă, cu o scrisoare postumă adresată dlui Iorga din partea lui *Dante Alighieri*, tovarăş întru nemurire al marelui apostol dela *Vălenii-de-Munte*. Volumul, bine înţeles, e dedicat tot dlui Neculaie Iorga, nici nu se putea altfel! Strofele scrise într'un stil reuşit şi împodobite cu caricaturi simpatice, executate de către *C. Ava*, trezesc cititorului un deosebit interes pentru a fi cetite. Cetind volumul, îmi amintesc de criticele dlui *E. Lovinescu*, unde figura dlui Iorga e aşa de bine prinsă şi caracterizată prin repetatul refren al trecutului dsale, al prezentului şi poate şi al viitorului:

„Eu sunt Neculai Iorga!
Ştiţi, d-lor, cine sunt eu?!"
„Eu sunt Neculaie Iorga"?

Versurile d-lui *Teodoreanu* ni-l zugrăvesc şi din astă latură a vieţii sale pe marele savant. Şi autorul îşi pune atunci întrebarea: pentruce-o fi Iorga mare?!

?

„Nu pot să alung,
Jalnica 'ntrebare:
Oare fiindcă-i lung,
Domnul Iorga-i mare?"

Iată o întrebare pe care mulţi dintre cetăţenii ţării şi-au pus'o de atâtea şi de atâtea ori. Răspunsul îl găsim:

Astăzi ştie orişicine
Chiar de nu-i un om prea cult,
Că Xenopol a scris bine
Pe când Iorga scrie mult.

(Istoricul). E adevărat şi aceea, că în timpul din urmă teoriile istorice ale dlui *Iorga* au început să cam trosnească din încheieturi, în urma nouilor descoperiri făcute. Şi totuşi savantul le apără... Iată istoricul. Să vedem acum propagandistul:

„La Sorbona când se pune
Franţuzeşte să vorbească,
Tot Franţuzu'n sine-şi spune:
Dulce-i limba românească!"

Ca mare politician îl cunoaştem prea bine pe d. Iorga şi o să-l cunoaştem pe viitor mult mai bine...

Lăutarii din *Vălenii de-Munte* au prins admirabil prin peana d-lui *Teodoreanu* aspiraţiile politice ale d-lui Iorga:

II.

Dela Tisa pân' la Nistru
Ce Român n'a fost ministru?
Iorga!
Şi-'ncă din copilărie
Cine-a vrut mereu să fie?
Iorga! etc., etc..

Şi acum iată-i visul împlinit. Dar vom vedea cum are s'o scoată la capăt... Tot ca 'n teoriile istorice??! Doar istoria se repetă!

Şi despre guvernul Iorga?

„Cazul nu-i aşa sinistru,
Căci părosul Demiurg
Doar pe scenă-i prim ministru,
La consiliu-i dramaturg...

Iată un vers ce caracterizează admirabil situaţia marelui prim ministru... Cunoscând situaţia noastră politică, din ultimul timp, vom constata ce mult adevăr cuprind aceste şire. Dar să privim pe savant ca ziarist:

Ziaristul.

Articolele d-lui Iorga sunt scurte:

Ca jurnalist de gen unic,
El scurt răspunde la întrebări:
Articolele-s cugetări
Şi cugetările nimic.

Iar despre fecunditatea ziaristică a savantului:

„Când doarme învăţatul domn,
Trei stenografi îl urmăresc,
Căci tot ce spune Iorga 'n somn,
Apare'n *Neamul Românesc*".

In privinţa personalităţii d-sale, după cum am mai amintit mai sus, se strecoară o umbră de nedumerire:

„Mă 'ncearcă o gândire sumbră
Şi nu mai înţeleg nimic!
Cum de Pârvan, deşi mai mic,
Făcea lui domnu Iorga umbră?

Portretul savantului e admirabil redat în versurile:

„La Voronoff, un cimpanzeu
Zărind pe Iorga pe cărare,
Gândea: ce bine că-i mai mare,
De-l ia pe el, poate scap eu!

Poetul e zugrăvit astfel:

„Profund şi vast ca un Atlantic
El nu se 'ncurcă 'n prozodie:
De cum a început să scrie
A scris în chilometru antic".

— *Şi despre piesele dramaturgului:*

Cică-au cerut Ventura şi Bulandra,
Recunoscând cu toţii că e cazul,
Ca Regele să *dea Mihai Viteazul*,
Actorilor ce vor juca *'n Casandra*".

Şi ca încheiere vom reproduce un sfat pentru viitor şi-o mică socoteală:

Sfat amical.

Marele nostru istoric e antialcoolic.

„Când scrii, mai bine bea ceva,
„Un *Dubonet* sau un *Vermouth*,
„Decât în sec să scrii aşa,
„Ca şi cum ai fi băut.

Apoi:

Socoteală.

Vai! cerneala (o avere).
Care-o strică 'n tragedii
Şi în drame puerile.
Ar ajunge de-ar *fi bere*,
Şapte nopţi şi şapte zile
Pentru şapte berării..." etc., etc...

Pentru a vă amuza o oră întreagă, citind versurile d-lui *Al. O. Teodoreanu*, cumpăraţi volumul care se află de vânzare la toate librăriile, Se vinde numai cu 50 Lei.

p. p.

Impresii dela alegerile din Sibiu

Din capul locului, ţin să fac o mărturisire. Am plecat, în alegeri, la Sibiu, cu un gând. Cu gândul că în acest frumos judeţ, oamenii sunt mai culţi, mai inteligenţi, mai dârzi şi că astfel voinţa lor exprimată în alegeri, îmi va putea servi de bază sigură în cercetarea direcţiei către care se orientează astăzi poporul românesc.

Şi este de datoria mea s'o spun chiar dela început, că ţăranul nostru dela Sibiu a rămas acelaş şi în trecerea timpului şi în ciuda domnilor, cari 10 ani dela unire încoace au căutat să-i schimbe şi firea şi sufletul. Ţăranul Sibian este şi acum acelaş ţăran dela Alba-Iulia din 1918 şi dacă necazurile şi greutăţile l'au lovit din belşug, totuşi nu l'au încovoiat. Ţăranul sibian a rămas frumos ca brădul din munţii Sibiului. Este mândria lui, dar mai presus de toate consideraţiunile, este şi acum caşi altădată, mândria ţării!

Simbolizând într'o sinteză aş putea spune: m'am dus c'un gând, c'o speranţă şi m'am întors c'un reconfortant.

* * *

Ne-a primit cu o dragoste sinceră, tinereasca organizaţie a partidului naţional-ţărănesc. Inţeleg, tânără sub raportul vârstei membrilor. Toţi sunt gata de luptă şi în ochii fiecăruia citesc hotărârea de neînvins. Dr. Coriolan Ştefan, cu figura distinsă de consul roman, cu toate capriciile etăţii, a rămas totuşi tânăr şi este neobosit cât e ziua de mare. Dr. Simonetti, temperament prin eminenţă energic, îmi face impresia adevăratului chemărist, Dr. Stoichiţia excelează în strategie electorală. Dr. Ioan Popa, mai ponderat, dar la fel de activ. Nicolae Bratu reprezintă munca perseverentă şi tăcută. La urmă am lăsat intenţionat pe dr. David. Sburdalnic ca o libelulă şi veşnic cu surâsul în colţul gurii. Veniaminul chemăriştilor din Sibiu, este de o prodigiozitate uimitoare.

Evident că într'o astfel de companie nu puteam decât să reuşim.

* * *

Adversarii sunt fiecare figuri reprezentative în legărul lor. Organizaţia partidului liberal are de şef pe d. I. G. Duca. Conducătorul saşilor, dr. Brandsch îşi are fieful la Sibiu, iar d. Iorga ţine Capul listei guvernamentale. In opoziţie, aceiaşi tristă poză, popa Lupaş.

Toţi cheltuiesc bani mulţi şi bani grei. Chiar şi popa Lupaş se pricepe foarte bine în... ajutarea aproapelui.

Se recurge la toate mijloacele. Minciunile şi calomniile la adresa partidului naţional-ţărănesc pun vârful la toate.

Guvernul jubilează, pentrucă e pus la adăpost de orice risc, de cei 15.500 saşi cari votează compact. Până şi popa Lupaş, care n'are nici un motiv, este optimist.

* * *

Lupta a început hotărâtă. Impărţiţi în 5 echipe voim să luăm contact cu inamicul. Acesta nu se vede nicăeri, pentrucă lucrează din umbră. In schimb populaţia dela ţară ne primeşte cu multă însufleţire. In fruntaşele comune Poiana-Rod şi Jina, preşedintele nostru dr. V. V. Tilea, gustă din popularitatea sibiană, care în ciuda munţilor înconjurători este mai exuberantă chiar decât aiurea. Vorbirile ţinute nu au nevoie de explicaţii suplimentare. Un jinar mai vindicativ nu se stăpâneşte însă şi spune: „Domnilor când mai veniţi la putere iară, să nu vă mai purtaţi cu hoţii de liberali şi de averescani, cu mănuşi albe!" Par'că este un memento şi un ordin. Ascultăm tăcuţi şi nu trec multe zile ca să vedem că cinstitul jinar avea toată dreptatea.

Acelaş triumf la Apoldul-mic, Mohu, Veştem, Noul şi toate satele româneşti.

In preziua alegerilor adunările dela Gura-Râului şi Sălişte sunt zădărnicite de jandarmi. Totuşi pe câmp, la marginea satelor, 2000 de ţărani nu aşteaptă decât un cuvânt ca să invadeze înlăuntru. Cumintenia conducătorilor noştri însă, opreşte gestul celor care freamătă, păziţi de jandarmii, cari au început din nou să păzească pe oamenii de cinste şi de omenie.

Adunarea se ţine în câmp şi cu greu spiritele sunt potolite. Un moşneag sfătos complectează: „Apoi să nu vă miraţi feţii mei de ce vedeţi, şi la Buda numai odată a fost târg de câini, şi la noi în ţară, numai odată, alegeri libere".

Soseşte ziua supremă: ziua alegerilor, ziua fărădelegilor supreme. Candidaţii noştri sunt opriţi iarăşi de jandarmi ca să pătrundă chiar în razele de votare. Nici d. dr. V. V. Tilea nu este scutit de astfel de neplăceri. La Poiana un jandarm îi propteşte arma în piept.

La secţia din Avrig judecătorul confiscă drapelul şi fanfara unui sat care înţelesese că în sunet de muzică şi cu steagul naţional în frunte îşi poate manifesta suveranitatea de o zi.

A trebuit ca tocmai un judecător, un împărţitor de dreptate, să răpească poporului din Brad şi această bucurie efemeră.

E dureros şi e regretabil.

* * *

Succesul a fost mai deplin, decât s'a aşteptat. In lumina cifrelor, 9500 de conştiinţe curate şi cinstite româneşti, au votat cu lista partidului naţional-ţărănesc în frunte cu d. dr. V. V. Tilea, nepotul marelui Raţiu. Guvernul a avut 1000 voturi româneşti, iar popa Lupaş a înşelat şi el cu promisiuni şi beutură 2900 de alţi români.

* * *

Incontestabil aceste sumare însemnări nu redau decât foarte palid cadrul în care s'au desfăşurat alegerile dela Sibiu. Socot totuşi că momentele cele mai interesante au fost reţinute.

Sibiul este şi astăzi în fruntea judeţelor din ţară. O datoreşte poporului de jos care este brav, muncitor şi cinstit. Şi o mai datoreşte organizaţiei chemăriste, entuziastă şi iubitoare de popor, în frunte cu iubitul nostru preşedinte Dr. V. V. Tilea, noul deputat de Sibiu, care cumulează în existenţa sa, în cel mai înalt grad şi temperamentul chemăristului adevărat şi educaţia de chemărist.

Gh. I. Popescu.

Hotel „EUROPA"
PROPRIETAR: A. TOIVY
SINGURUL HOTEL CU PREŢURILE CELE MAI CONVENABILE
INCĂLZIRE CENTRALĂ
APĂ CURENTĂ CALDĂ ŞI RECE IN FIECARE CAMERĂ
BĂI LA FIECARE ETAJ
GARAJ
TELEFON No. 4/5

HOTEL FAMILIAR DE PRIMUL RANG
SITUAT IN CENTRUL ORAŞULUI
PLOEŞTI
LOCUL DE INTÂLNIRE A TUTUROR REPEZENTANŢILOR DE COMERŢ ŞI INDUSTRIE ROMÂNI ŞI STREINI
CONSUMAŢIILE SERVITE IN HOTEL SUNT DE PRIMA CALITATE
PASAGERII LOCUIND MAI MULT TIMP IN HOTEL OBŢIN REDUCERI DE PREŢURI

© BCUCluj

Discursul lui Urmánczy Nándor

n 17 Maiu s'au ţinut la Budapesta ri manifcstaţii pentru revizuirea păcei a Trianon. Pe piaţa Libertăţii s'au nat peste 100.000 de gură-cască ca să ă lunga serie a tiradelor oratorice, n care vecinii Ungariei sunt calomniaţi modul cel mai criminal.

Adunarea a fost deschisă de către *sztáv Hosráy*; printre cele mai imtante discururi s'a remarcat acela rostit către scriitorul *Urmánczy Nándor.*

„O astfel de întrunire n'a mai fost de d e lumea. Intrunirea nu se ţine într'o ă, sau pe un teren, pentrucă o astfel sală nu s'a clădit încă şi de un astfel teren nu dispune nici un oraş ca să ată cuprinde poporul marei întruniri.

„E iniţiativă maghiară această întrunire re mondială. E o protestare furtunoasă contra păcilor rele. O astfel de unire stil mare, n'au mai văzut făuritorii cii dela Paris. Şi această demonstraţie animă (?) nu poate rămânea fără efect".

„De revizuirea păcilor dela Versailles, -Germain şi Neuilly, nu se poate lega estiunea păcii *tâlhăreşti dela Trianon.* easta este o chestiune de sine stătăre şi cea mai acută. Nu numai pentru ia, că dela început am luptat separat ntra păcii dela Trianon, ci pentrucă e cea mai nedreaptă şi cea mai crudă ntre toate poruncile păcii".

„Chestiunea ungară este chestiunea cea i importantă pentru liniştirea Europei. cuprinde în sine, în fiecare moment, mejdia care poate să explodeze. Aci u îngrămădit contradicţii uriaşe, de i este bolnavă Europa".

Cu febră de 40 de grade nu se poate ista mult. Febra Europei o pricinueşte *primul rând, chestiunea maghiară (?). estiunea ungară este boala mare a cirlaţiei sângelui inimei Europei".*

E uşor de făcut asemenea afirmaţii, mult mai greu e ca să le poţi susţine faţa lumii. După d-l *Urmanczy* celete păci ale răsboiului nu interesează, mai pacea dela *Trianon* e tâlhărească numai aceasta trebuie modificată. Cu te că d-lui pledează convins pentru noştinţa ce-o are lumea despre neptatea *Trianonului,* totuşi se contrazice, unând:

„Trebuie să aducem la cunoştinţă lumei, cea mai rea şi cea mai nedreaptă este ntinţa îngrozitoare dela Trianon. Şi tre- e infiltrată opiniei publice mondiale, ia că pacea dela Trianon pregăteşte nou răsboiu".

„Dacă lumea va afla câtă tâlhărie şi tate a triumfat la Trianon şi câtă neeptate de necrezut s'a săvârşit contra ţiunii maghiare, atunci va înţelege de nu putem fi liniştiţi şi de ce *am unţat* pericolul de răsboiu".

Dacă lumea se va convinge că mişca- a ungurească este justificată, atunci am rcurs jumătatea drumului până la ţintă. nu va fi o pornire duşmănoasă de reltă mondială, dacă vom voi să pargem şi ceilaltă jumătate de drum.

„Când vorbesc aici de lume, atunci *clud pe vecinii noştri Moţi (pe Români ?) pe patronul lor principal, Franţa".*

Va să zică, d-le Urmanczy, lumea totuşi -i convinsă de ceeace aţi afirmat mai s! Şi grijiţi, căutaţi s'o convingeţi cât ai repede, noi nu ne întimidăm cu toate ne ameninţaţi şi cu războiu. Iar cât espre faptul de-a convinge *Moţii* despre eptatea tezei d-voastră n'o să o puteţi ce nici când. Vă asigur! Aveţi dreptate.

„Ei nu văd nici o nedreptate în hotărea dela Trianon".

Dar ca să afirmi o obrăznicie şi o minună ca următoarea, poate numai d-ta şi naţionalii d-tale sunt în stare.

„*Şi tot mai doresc şi mai mult* pământ guresc. Pe ei nu-i poţi convinge, nici hărţi istorice, sau statistici, şi nici cu te argumente paşnice (?) (va-să-zică nuai cu ameninţări!), că *ţara Carpaţilor complexul ei, nu poate fi decât a Unrilor. A-i convinge nu poţi, ci a-i înge!*

Minţeşti, d-le Urmánczy! Scurt. Nu rim pământ unguresc, cu toate că mai em şi astăzi Moţi în Ungaria dvs. şi ci în trecut n'am dorit pământ unguresc, pământ românesc locuit din moşi străşi de către aceşti Moţi, Valahi, Români, sau cum vrei d-ta să le zicem. Şi ceeace am dobândit în mod echitabil după o tiranică oprimare de aproape 1000 de ani a Ungurilor d-tale, nu vom ceda-o nici prin preţul sângelui nostru a tuturora, a Moţilor, de vrei să ştii... Cât despre hărţi, statistici, istorie şi falşuri întocmite tot de voi, cu cea mai mare nerușinare; dacă zăpăciţi lumea cu ele şi înşelaţi buna credinţă a unora, pe noi nu ne veţi putea convinge nici când cu ele, la fel nici prin fier şi sânge.

Ne ameninţaţi? Dar n'aveţi pentru ce şi noi nu vă răspundem pe acelaş ton, dar vă prevenim, să grijiţi să nu ne atingeţi, că va fi rău!

Iar înainte de-a încheia, repet, minţi cu nerușinare, *d-le Urmánczy!*

Ţi-am urmărit mai multe articole scrise în *„Pesti Hirlap"* şi te contrazici de pe o zi pe alta. Intr'unul din articolele d-tale arătai *„un exces de dragoste faţă de străinii"* Sârbi, Valahi (în articolul de azi Moţi!) şi Cehoslovaci, dar ipocrizia d-tale se vedea cale de-o poştă!

Spuneai atunci, d-le *Urmánczy „că martirii lor trăiau în închisori ca în nişte casinouri, se plimbau prin parcuri, primiau vizite şi puteau mânca şi prăjituri (!)".* Cum s'ar zice ca'n *sânul lui Avram!* Ce afirmaţii *puerile, d-le Urmánczy!* Zău te compătimesc. Dar iarăşi minţeşti, *d-le Urmánczy!*

Martirii noştrii mâncau *prăjituri* (poate de celea pregătite de călăii unguri?), se plimbau prin parcuri (trimişi poate în parcurile Infernului?) şi primeau vizite pe ceialaltă lume... Un Horia, Sava Brancovici, A. Iancu, Buteanu, Ciordaş, Bolcaş, etc., etc.

Toţi au fost trataţi aşa după cum ai spus, d-le Urmánczy!!

Falsifici istoria şi minţi în modul cel mai nerușinat, *d-le Urmanczy!*

Petre Petrinca.

Revoltaţii

Un ecou al corului rustic pentru „oligarhii deştepţi".

de: PETRE ŢUŢEA

Au trecut alegerile. S'au aranjat socoteli mari şi mărunte, s'a încercat a se denatura realităţile sociale, politice şi economice ale ţării bântuite de mizeria creată de criză şi de tradiţia atotstăpânitoare a dreptului clasic burghez şi s'au comis greşeli supărătoare de guvernul surprizelor neplăcute pentru democraţii convinşi de virtuţile creatoare ale regimului parlamentar şi constituţional.

Aproape trei săptămâni de sbucium zadarnic, pentru o biată schimbare de guvern, a cărei ţintă unică a fost lichidarea regimului democratic în România prin repetarea metodelor de lichelizare a ţării de sus până jos. Astăzi însă, în urma experienţei preţioase şi-n faţa elocvenţei faptelor concrete culese cu obiectivitate şi sârguinţă în campania politică înverşunată pe care am trăit-o, noi generaţia tânără putem trage concluzii îmbucurătoare pentru viitorul social şi politic al României de mâine.

Putem afirma categoric, că între intenţiile metropolei, preocupată de interesele păturii suprapuse, şi dezideratele masselor populare se sapă încet dar sigur, o prăpastie fără posibilităţi de trecere lentă sau bruscă. Nu trebuie să ascundem adevărul, căci aceasta nu ne-ar folosi la nimic.

Un fapt profund semnificativ s'a desprins ca un imperativ etic din conştiinţa masselor ţărăneşti: apropierea acestor masse generoase, setoase de dreptate şi de o viaţă mai omenească, de tot ce-i nou. S'a verificat încă odată forţa creatoare a idealului colectiv de progres, puterea dinamică a iluzii de mai bine. Noutatea politică, constituie astăzi centrul de gravitate al preocupărilor rurale.

Este adevărat, că înapoia acestei curiozităţi revoluţionare, se frământă sentimentele surde ale unei clase de revoltaţi, care nu-şi poate fixa deocamdată cu precizie idealurile, pentru motive lesne de înţeles.

Ţăranii sunt complect lipsiţi de cultură. Tot bagajul lor spiritual este de natură primar-religioasă, iar şcoala lor nu depăşeşte sub raportul cunoaşterei vieţii şi-a problemelor ei milenara lor experienţă. Ţăranii, după 10 ani de lupte politice, au ajuns la conştiinţa unui singur fapt: realitatea mizeriei lor materiale şi morale. Au învăţat că sunt nefericiţi, că trăiesc în mizerie, că sunt nedreptăţiţi, şi că între ei nedreptăţiţii şi nedreptăţitori s'a încins o luptă aspră din care au convingerea că ei vor ieşi triumfători. Sunt conştienţi deasemenea de puterea lor numerică, şi acest lucru l'a putut constata orice om de bună credinţă, care a mers în mijlocul lor cu intenţii curate din nevoia sufletească de a le cunoaşte mizeriile, de a le pipăi rănile şi de a căuta remediile conforme circumstanţelor vitrege prin care trec.

Cu toate acestea, conştiinţa lor de clasă n'a ajuns încă în faza de complectă rotunjire, n'a atins limita acelei solidarităţi organice, care să le asigure o radicală stăpânire a puterii, singura în stare a le asigura o stare de prosperitate generală.

Ştiu că sunt nefericiţi, dar nu ştiu de ce sunt nefericiţi. S'a spus, din partea acelora care dispreţuiesc regimul democratic, că trecem printr'o proces de discreditare a partidelor politice. Este inexact. Ţăranii, singura forţă socială demnă de luat în seamă în ţara aceasta, nu urăsc partidul politic. Ei nici nu ştiu ce însemnează un partid politic. Ţăranii urăsc pe „domni", adică pe nădrăgarii hrăpăreţi şi mincinoşi, incapabili de a realiza promisiunile făcute, din cauza corsetului juridic, cea mai serioasă piedică a progresului social, etic şi economic. Datina rurală şi orânduirea juridică sunt în permanent conflict. Ţăranii văd în lupta politică toată gama posibilităţilor de violare etică a dreptului atât pentru comunităţile mici, cât şi pentru comunitatea întreagă din care se închiagă statul. In ce sens se poate schimba orânduirea nedreaptă de astăzi, şi care ar fi metodele de realizare a idealului lor, ei nu pot să precizeze încă. In orice caz, exponentul voinţei colective rurale, poate in extremis, întrebuinţa violenţa, care este foarte mult apreciată în această pătură puternică, dornică astăzi, mai mult ca oricând, de stăpânire politică. Chestia răspunderilor, de pildă, este astăzi răsuflată. Nu mai poate constitui un mijloc eficace de captare a voinţei ţărăneşti, întrucât nimeni nu a pus-o răspicat şi nu a rezolvat-o prin mijloace expeditive, chiar violente, care să satisfacă sentimentul lor de justiţie socială. Guvernul profesorului Iorga, se mândreşte pentru faptul de a fi obţinut importante majorităţi parlamentare.

Prin ce mijloace:

1. Prin violenţa haidamacilor electorali, ajutaţi de o administraţie docilă, gata oricând de a călca legea pentru folosul boierilor cuminţi şi patrioţi.

2. Prin jocul primei majoritare acordată de o lege electorală profund antidemocratică şi neconstituţională.

3. Prin procedeul scabros de a târî coroana în arena luptelor politice, şi de a exploata încrederea monarhului pentru un facil succes electoral, permiţându-şi sub egida regală şi la adăpost de orice răspundere, de a violenta voinţa alegătorilor şi de a falsifica rezultatul alegerilor. S'a mai întrebuinţat un mijloc dar fără succes: speculaţia demagogică asupra răspunderilor, şi asupra crizei generale prin care trece astăzi ţara.

In fiecare circumscripţie electorală câte un pumn de nerozi adorabili, au prefaţat declinul guvernării iorghiste punând în sarcina partidelor politice, catastrofala scădere a preţurilor produselor agricole. Guvernul Iorga, au afirmat căpcăunii micilor oligarhii provinciale, a fost hărăzit de Dzeu şi Sf. Petru, pentru a aduce raiul pe pământ şi pentru a ridica valoarea unui ou la preţul de 5 franci francezi. Nu-i vorbă, că nici noi nu suntem aşa de slabi de memorie, încât să nu fim în stare să le scoatem pe sub nas cu vârf şi îndesat, toate aceste promisiuni prostesti, mai ales că ne cunoaştem noi clienţii foarte bine. Din toată această harababură se desprinde clar următoarele: criza economică prin care trecem va fi de lungă durată, fiind o criză de regim social-economic, ci nu politică cum pretind patrioţii şi patriotarzii bulevardelor bucureştene, ţăranii sunt revoltaţi, adică în plin proces de revoluţionare a conştiinţei lor de clasă şi că misiunea generaţiei noastre constă în a capta nemulţumirile ţărăneşti canalizându-le în sensul nouilor orientări social-economice care frământă astăzi lumea. Un guvern de mari burghezi, care oscilează între metodele dictatoriale de menţinere a statusului-quo economic-social şi metodele liberalismului clasic este sortit unei rapide măcinări, colaborând la descompunerea lui un factor politic contributiv de mare importanţă: configuraţia politică a actualelor camere.

Experienţa guvernului Iorga, va înscrie un nou şi preţios capitol în procesul de transformare socială a României moderne. In fiecare rău, şi-un bine, spune un vechiu adagiu. Noi mulţumim veleţilor boieri, pentru preţioasele servicii aduse ideilor noastre social-politice, precipitându-se prin prezenţa lor în fruntea trebilor publice soluţionnarea chestiei sociale din România. Răsvrătirea masselor este idealistă şi noi la fel. Pentru noi nu este o înfrângere, ci un mijloc de orientare precisă.

Experienţa îşi va arăta roadele în curând. Nihilismul politic, trăieşte numai în scăfârlia profesioniştilor patriotismului de tarabă.

Bunul simţ ţărănesc, atitudinea reverenţioasă şi plină de supuşenie timbrată de rămăşiţle străvechei iobăgii, faţă de nădrăgarul îngâmfat şi pogorât cu vârzovul din cer, au început să se cam tocească, dând loc sentimentelor de legitimă revoltă, care se vor transforma în curând în rodnică acţiune **politică**, pentru acei a căror bunăcredinţă a fost sistematic înşelată din o mie şi una de consideraţii.

Sfătuim pe amatorii idilelor, crângurilor şi dealurilor dantelate cu cetini şi tufe fragede de fag, pe admiratorii păstorilor şi păstoriţelor, ai stânelor cu miros de brânză şi zăr cald să se grăbească a le înregistra în pafumate-opuri romantice, pentru uzul posterităţii, care va fi dornică de reconfortanta sensibilitate primară în clipele de linişte, când va simţi nevoia de evadare din zumzetul mecanic şi trepidant al maşinelor din uzină şi din fabrica agricolă.

P. S. Incadrarea partidului liberal în combinaţia politică a aşa zisei „uniuni naţionale" constitue pentru noi un prilej de rară mulţumire, întrucât ne scuteşte pe viitor de neplăcerea de a vedea reeditându-se metodele perimate ale trecutului. Acest partid minor, slăbuţ şi osificat, învechit în rele, va forma de azi înainte opoziţia permanentă a Majestăţii Sale Regelui, cerând spre delectarea tuturor puterea, în numele tradiţiei, ideii naţionale, a principiilor de legalitate şi de ordine etc., etc.

(Urmare pe pagina 4-a).

© BCUCluj

Glasul urnelor?

Cea mai prosperă industrie naţională rămân indiscutabil alegerile. Frenezia electorală îmbracă adesea forme extravagante, în care sunt cuprinse toate artificiile reclamei moderne, întreagă gama de finese şi trucuri electorale, toate formulele mieroase şi varietatea bogată de reţete încercate pentru captarea voturilor. Campaniile electorale variază dela ţară la ţară, după etatea votului universal, după gradul de civilizaţie şi specificul naţional al fiecărui popor. Să ne aducem aminte de fastul şi proporţiile luptelor electorale din Germania şi Austria unde reclamele luminoase s'au ntrecut în ingeniozitate şi mijloacele technicei moderne, au fost integral puse în aplicare. Arta de a convinge s'a folosit de telefon, telegraf, radiofonie, tipar, de electricitate, avion, automobil, etc. etc.

Câtă energie nu se cheltueşte în interesul reuşitei! O serie de ramuri industriale şi întreagă viaţa economică se înviorează în decursul alegerilor. Consumaţia se stimulează pe toate liniile, banul circulă în ritm mai accelerat pentrucă se cheluteşte cu mai multă uşurinţă şi dărnicie, chiar de către cei mai avari amatori de deputăţie. Industria alimentară, a alcoolului şi derivatelor lui, a hoteleritului şi tiparului beneficiază, fără îndoială, de partea leului din ceeace se spesează cu asemenea prilejuri. E frumos, nu-i aşa? Hotărât, ar trebui să avem în fiecare an alegeri generale! **De când cu criza** aceasta economică naţională şi mondială nu mai era rost de trăit. Acum bieţii oameni s'au pus în picioare şi pot să înfrunte, cu rezervele ce şi-au adunat în ultimele alegeri, eventualele noui valuri de criză. Ce păcat că propaganda a durat, spre dezolarea tuturor interesaţilor, atât de puţin timp.

Dar să judecăm serios situaţia. Guvernul naţional-ţărănesc a plecat dela putere fără a fi forţat de opinia publică a ţării şi înainte de a se fi creat un curent pentru alt partid sau grupare politică. Abdicarea naţional-ţărăniştilor a surprins deopotrivă şi streinătatea şi opinia publică românească. Nu vorbim de unii cobitori şi interesaţi. Fapt este că s'a născut un vid, fără posibilităţi de transbordare. Căci actualul guvern nu poate fi considerat ca rezultanta logică şi naturală a situaţiei politice creată de demisia guvernului Mironescu. Soluţia ce s'a dat crizei este de circumstanţă şi poate cea mai nefericită. Conglomeratul Uniunei naţionale a fost apoi izvorul zăpăcelii generale. Să fi votat ţara cu „uniunea incoherenţei"? E greu de crezut şi chiar de presupus.

Regisoratul electoral al conului Argetoianu a pus apoi coroana la aşa zisa consultare a voinţei naţionale. Neexistând nici un curent format, nici o simpatie pentru guvern sau alt regim politic, în timpul scurt rezervat propagandei electorale nici nu s'a mai putut realiza orientarea masselor, astfel că multe partide şi grupări au rămas numai cu restul de capital de popularitate neconsumat. Au câştigat în schimb formaţiunile firave, răzleţe cu programe reacţionare, demagogice şi extremiste.

Massele elctorale au dovedit o inerţie şi pasivitate, imbinată cu zăpăceala generală, cum de mult nu s'a mai pomenit la noi. Rare sunt judeţele unde conştiinţa cetăţenească s'a manifestat în forme impresionante. Cum însă nici propaganda n'a fost lăsată liberă, iar urnele au fost violate după necesităţile electorale ale guvernului, nu se poate vorbi serios de consultarea reală a ţării.

Ea a fost mai mult formală. Glasul adevărat al urnelor a fost înăbuşit, şi de aceea pentru noi nu poate avea nici o semnificaţie deosebită. Decât doar, că iarăşi am regresat cu zece ani în materie de alegeri, forţând ţara să voteze ca improvizaţii periculoase, cari poartă în ele germenul disoluţiei, şi împiedicând astfel procesul normal de formare a conştiinţei cetăţeneşti. In actualele alegeri s'au exprimat: hazardul, capriciul, bunacredinţă surprinsă, ici-colea conştiinţa fermă şi credinţa constantă, dar mai presus de toate „argumentele convingătoare" de tot felul şi . . . maşina de calculat voturi.

Ori-cum ar fi rezultatul aiegerilor din cari guvernul, liberalii şi grupările coalizate au eşit moralmente înfrânţi, se impune organizarea partidelor şi a sistemului electoral pe alte caze, cari să corespundă ritmului vremii şi să ferească ţara de curentele anarhice. Va fi nevoe de o nobilă întrecere de realizări, în folosul tuturor păturilor sociale şi claselor producătoare.

I. Martalogu.

Configuraţia politică a actualelor camere dă de gândit guvernului. Amatorii de senzaţii aşteaptă cu înfrigurare începerea spectacolului din dealul Mitropoliei. Noi, aşteptăm „tot cu înfrigurare" deslănţuirea concretă a stării de spirit generală, mult mai înviorătoare pentru sensibilitatea noastră aprinsă, decât combinaţiile politice de ultimă oră. Greşelile, ilegalităţile şi abuzurile de tot soiul, ale guvernului Iorga, le socotim imprudenţe rodnice, care ne apropie cu un ceas mai de vreme de ţelurile noastre. Numai babele mucede suferă de spaima răsmiriţei.

Primăria Municipiului Cluj

No. 8933/1931.

Publicaţiune de licitaţie

Pentru furnizarea materialelor de lemn necesare pentru întreţinerea podurilor şi cursurilor de apă, se publică licitaţie, care se va ţinea în 9 Iulie 1931, orele 11 a. m., în sala de şedinţă No. 5 a Primăriei. Formularul de ofertă, precum şi condiţiunile de licitaţie se pot vedea şi decopia în biroul Serviciului Tehnic al Municipiului (str. I. C. Brătianu No. 25) între orele 11 şi 13. Vadiul este 25.000 Lei zis douăzecişicincimii Lei, care sumă este a se depune în numerar sau în efecte de Stat, odată cu prezentarea ofertelor închise în plic şi sigilate.

Sunt a se furniza 134·3 m. cuburi lemne de construcţie de stejar, în termen de 12 săptămâni, socotite dela ziua primirei. comandei.

Cluj, la 5 Iunie 1931.

Primăria Municipiului Cluj.

Apel către abonaţi.

Pentru a putea face faţă cheltuelilor ce necesită imprimarea unei gazete şi pentru a-i asigura apariţia şi pe mai departe *„Chemarea"* face un călduros apel către toţi cititorii ei, solicitându-le tot sprijinul material ce ni-l pot oferi.

Rugăm deci pe on. abonaţi şi cetitori să binevoiască a ne trimite abonamentele restante şi să-şi aboneze gazeta şi pe viitor.

Abonamentul pe un an costă minima sumă de 200 Lei, iar celor ce ne înţeleg greutăţile prin care trecem şi cari şi-au făcut datoria în mod prompt, le mulţumim din toată inima.

On abonaţi, cari şi-au schimbat domiciliul, sunt rugaţi a ne anunţa spre a le putea trimite gazeta la noul domiciliu.

Sperând, că on. noştri cetitori vor răspunde apelului nostru le anticipăm cele mai călduroase mulţumiri.

Administraţia.

Sărbătoarea Aviaţiei

Este scris undeva, în cer, cu litere de foc, destinul neamului nostru, sortit să străbată timpul şi spaţiul alături de noroadele alese şi binecuvântate ale pământului. Toată istoria sbuciumată a Valahilor se defineşte hotărât ca un proces neîntrerupt de ascensiune spre zenitul etic al lumii. Ostaşi aspri ai credinţei adevărat creştine şi apărători dârji ai gliei străbune, ei au stat neclintiţi în serviciul civilizaţiei şi cultivării europene, dând răgaz şi linişte acelor neamuri aşezate mai fericit în fecundul asfinţit. Sărbătoarea aviaţiei, apoteozează simbolic triumful forţei risipite cu dărnicie pentru binele omului de totdeauna, dă expresie voinţei de afirmare a rasei, care de azi înainte nu va mai putea fi împiedecată de nimic şi nimeni în libera ei desvoltare. Ne[illegible] mul celor 18 milioane de Vala[illegible] aspri şi cuminţi trăieşte astă[illegible] splendorile victoriei şi preludiul vi[illegible] torului său de aur, este pătruns [illegible] adâncimile firei sale nobile, de fio[illegible] primăverei existenţei sale. Ziua avi[illegible] aţiei, va fi o sărbătoare a tinere[illegible] străbătută de avânturi sălbatice, [illegible] sărbătoare a forţei disciplinate me[illegible] nită a cuceri spaţiul care cu fieca[illegible] zi dobândeşte o tot mai covârşitoa[illegible] importanţă.

Sărbătoarea aviaţiei ne reamin[illegible] teşte în acelaş timp vulturul cu ari[illegible] de fier ce a aterizat la 6 Iunie an[illegible] trecut pe plaiurile româneşti — adu[illegible] cându-ne pe „Feciorul" Impăratul[illegible] — el însuşi cel mai cutezăto[illegible] pilot al zenitului şi al destinel[illegible] noastre.

Popa Lupaş — Ursa hornarul

Cumplita bătălie electorală dusă de partidul naţional-ţărănesc cu celelalte grupări politice a înregistrat şi în judeţul Sibiu doi morţi politici, unul care răspunde la numele *Popa Lupaş* şi celălalt *Ursa*, hornar de meserie şi agent provocator în politică.

Amândoi s'au chinuit în toate chipurile şi cu toate mijloacele, alcoolul şi minciuna şi-au dat mâna ca să poată ciupi ceva dela naţional-ţărănişti. Dar s'au înşelat. Admirabilii cetăţeni ai Sibiului au aplicat o lecţie binemeritată atât hornarului, cât şi a fripturistului, care răspunde la numele legendar de popa Şiringă. Poporul aşa se vede nu uită trădarea şi tragerea pe sfoară.

Un intetigent ţăran dintr'un sat dela Sibiu mi-a arătat în câteva cuvinte situaţia fostului protopop, la el acasă. „Era în ziua Crucii — povestea ţăranul — şi părintele Lupaş, într'o însufleţită cuvântare, ne cerea să votăm cu Maniu. Spunea că el nu se simte vrednic să ajungă nici la picioarele lui Maniu şi ca încheiere blestema să nu-i ajute Sfânta cruce aceluia, care va vota altfel. Peste câtăva vreme ne pomenim cu el tunând şi fulgerând contra lui Maniu. Nu ştiam ce se întâmplase. Am aflat pe urmă. De atunci n'are ce căuta la noi, căci dacă el nu are, noi avem o cinste pe care ne-o păzim".

Avea atâta dreptate cinstitul ţăran. El era ecoul opiniei fraţilor din întregul judeţ care într'o splendidă unire au respins încă odată ambiţia deşartă a pătimaşul[illegible] palavragiu fripturist.

Sărmană şi nenorocită victimă a un[illegible] trecut pe care singur şi-l-a scuipat [illegible] batjocorit, azi stă pe picior de egalit[illegible] cu hornarul Ursa, acolo la el acasă un[illegible] a păstorit mult şi era iubit de popor.

Cine e de vină că *popa Lupaş* stă politică alături de *hornarul Ursa?*

Alegerile dela Buzău

In alegerile aşa zise *„cât posibil libere"* alegătorii au fost bătuţi mă, iar alţii [illegible] fost omoriţi. Şi totuşi *guvernul afirmă*, [illegible] s'au făcut alegeri libere.

Astfel la Buzău, în vederea alegeri[illegible] liberalii au concentrat un mare număr [illegible] bătăuşi „elemente adunate din plea[illegible] societăţii, indivizi certaţi cu justiţia fo[illegible] şi viitori puşcăriaşi".

Bandele au operat având în fruntea l[illegible] pe dl Anghelescu, care a condus oper[illegible] ţiile de propagandă deslănţuind teroa[illegible] în judeţ. Zeci de cetăţeni au fost bă[illegible] în modul cel mai crunt. Unul dintre [illegible] bătuţi a şi murit în urma loviturilor c[illegible] minale ce le-a primit.

Acestea-s cum s'ar zice *„alegerile libe[illegible] ale guvernului Iorga"!* Dar să vedem cu[illegible] se vor sancţiona crimele dela Buzău [illegible] şi cele din întreaga ţară?

Un nou abuz

Dnii Dr. Aurel Păcurariu şi Dr. Şerb[illegible] referenţi titulari la comisiunea centrală [illegible] revizuire, au fost înlăturaţi din funcţiu[illegible] de d. Argetoianu, onestul ministru [illegible] interne, făuritorul majorităţilor guvern[illegible] mentale. Expresiunea „înlăturaţi", n[illegible] obişnuită în vocabularul tehnic al dre[illegible] tului public, arată până la evidenţă [illegible] monstruoasă ilegalitate s'a comis şi [illegible] astă dată din partea aceluia pentru ca[illegible] nu există nici o linie de demarcaţie int[illegible] abuz şi uzul etico-juridic.

Fapta ministrului cinic şi ciocoiesc [illegible] revoltă până la indignare şi ne pote[illegible] ţează scârba ce o avem faţă de ace[illegible] monstru moral.

Este inutil să mai protestăm, fapta [illegible] scriindu-se în mulţimea abuzurilor comi[illegible] într'un aşa de scurt răstimp de ace[illegible] guvern de aventură. Vom răsplăti noi [illegible] vârf şi îndesat toate acestea.

Nu ne rămâne altceva de făcut de[illegible] să schimbăm procedeele de luptă civi[illegible] zată înlocuindu-le cu prestigiul nede[illegible] minţit al măciucii.

Notăm, că dnii Dr. Aurel Păcurariu [illegible] Dr. Şerban, au fost numiţi prin dec[illegible] regal, şi că singurul temeiu al „înlăturării" a fost faptul de a fi Chemărişti. A[illegible] luat act.

Revoltaţii.

(Continuare din pag. 3-a).

Poate în actuala legislatură să facă un pic de opoziţie guvernului. Vom fi alături, însă în mod mecanic şi fortuit. In clipa când se va strica şandramaua, ne vom vedea fiecare de treabă. Evident că ei vor trece.... în opoziţie dacă nu pe lumea cealaltă. S'ar putea ca actualul guvern, fiind profund burghez, prin prezenţa dlor Argetoianu şi Manoilescu (conducătorii efectivi) să legifereze ţinând socoteală până în amănunt de ambiţiile fiecărui industriaş şi bancher liberal care laolaltă formează istorica adunătură. Atunci liberalii vor fi absorbiţi de acest guvern sau invers. Procesul este indiferent. Cert este un lucru: că ne aflăm în pragul unor mari prefaceri, care ne vor scăpa de multe căzături inutile.

Mai este un bob zăbavă, până la o complectă şi de lungă durată dominaţie politică a păturii rurale.

După un uşor recul democratic, naţional-ţărănismul îşi va recăpăta din nou forţele sale iniţiale. Pentru aceasta va fi nevoie de o radicală modificare de program, pe care am anunţat-o de mult în această foaie, şi despre care vom vorbi mai pe larg, începând de azi înainte.

REDACTOR RESPONSABIL:
BAZIL GRUIA

Tipografia Naţională, S. A. Cluj, Str. Regina Maria 36.

© BCUCluj